

A promotional poster for the survival show 'Survivor: Česko & Slovensko'. The background features a rugged, forested mountain landscape under a dramatic, cloudy sky. In the center, four contestants are posed. From left to right: a man with a beard and tattoos in a black t-shirt; a woman in a black t-shirt and a red and white cap; a man in a white t-shirt with a determined, shouting expression and clenched fists; and a woman in a pink top and a dark, patterned jacket. The title 'SURVIVOR' is written in large, distressed, white block letters across the top, with a white lightning bolt icon above the 'V'. Below the title, the text 'ČESKO & SLOVENSKO' is written in a smaller, clean white font.

SURVIVOR

ČESKO & SLOVENSKO

NOVÁ SEZÓNA

už teď na **VOYO**

NA OBRAZOVKY TV NOVA PŘICHÁZÍ NEJDRSNĚJŠÍ REALITY SHOW –
SURVIVOR ČESKO & SLOVENSKO! SOUTĚŽIT V NÍ BUDOU I ZNÁMÉ OSOBNOSTI!

SURVIVOR

ČESKO & SLOVENSKO

Nadcházející sezóna Survivoru se blíží a přinese osvěžující zvraty i náročnější podmínky pro soutěžící, připomínající přežití na pustém ostrově. Soutěžící si budou muset poradit se stavbou přístřešku holýma rukama, rozdělováním ohně s pomocí křesadla, hladem, steskem po domově a komfortu a hlavně se svými soupeři a jejich taktikou.

Zvítězí nakonec jejich schopnost umět říct správná slova ve správný čas a udržet si hráče na své straně? Bude jejich strategií lest a vypočítavost, nebo férová hra? Nebo si vystačí s fyzickou silou?

Proti sobě se v nové řadě opět postaví dva kmeny. HRDINOVÉ a REBELOVÉ. Znamé i nové tváře zažijí hlad,

bolest, výzvy, nečekané zvraty – to všechno bude muset zdolat nový nositel titulu Survivor Česko & Slovensko.

Ať už je váš vzor fotbalový útočník, miss ČR, nebo třeba pokerová hráčka, všichni z kmene HRDINŮ v životě něco dokázali i za cenu, že každý z nich musel někdy riskovat. Díky svým činům ale zůstávají v povědomí většiny z nás. Nyní získali odvahu udělat další krok do neznáma.

Proti nim stojí kmen REBELŮ. Odhodlaní zbořit jakákoliv pravidla, stejně jako to udělali ve svých životech, aby se dostali až tam, kde jsou právě teď. Turistická průvodkyně, technik z nákupního řetězce, realitní makléř, profesionální atletka. Všechny spojuje

adrenalin, ostrý jazyk a vychytralost. Avšak navzdory rozdělení do dvou kmenů dříve hrdina i rebel v každém z nich. O tom svědčí jejich bojovný charakter a kuráž postavit se zády k pohodlí 21. století a zažít nové dobrodružství.

Bude zajímavé sledovat, jak se jejich povahy v jedné z nejdrsnějších show na světě projeví.

Touto jedinečnou zkušeností provede soutěžící znovu Ondřej Novotný a bude jim oporou i autoritou při výzvách i na kmenových radách. Ondřej Novotný je sám obrovským fanouškem této show, kde napětí stoupá každým dnem, ať stojíte za kamerou, nebo před ní.

Adéla Brož

výkonná producentka TV Nova

"Survivor je rozhodně srdcovka pro všechny dobrodruhy. Jelikož se pravděpodobně většina z nás nikdy neocitla v takto drsných podmínkách, jsem zvědavá, jak se naši soutěžící projeví. Tento rok se můžete určitě těšit na opravdu zajímavé a rozdílné charaktery, kteří se nebojí říct, co si myslí o ostatních, hrát taktickou hru nebo třeba sníst na ostrově i kdejaký hmyz. Osobně sázím na to, že díky nim bude nová sezóna plná překvapení a emocí a jen těžko se dá vybrat jen jediný favorit. Survivor je zážitek pro všechny zúčastněné včetně štábu, už díky podmínkám, ve kterých se natáčí a podstatě hry, jejíž dynamika se mění každý den."

V nejdřívější reality show této doby proti sobě stojí dva týmy, které půjdou tvrdě proti sobě. Bojují totiž nejen o postup, ale i o nejrůznější ceny ve velmi náročných soutěžích. Jak budou týmy složeny?

První kmen pod názvem HRDINOVÉ hrdě ponese červenou vlajku a tvoří ho Češi a Slováci: Václav Matějovský, Barbora Mlejnková, Petr Havránek, Josef Kůrka, Kateřina Klinderová, Petr Švancara, Karolína Krézlová, Filip Jánoš a Soňa Sedláčková.

Druhý kmen s modrou vlajkou se jmenuje REBELOVÉ a je sestaven z těchto Čechů a Slováků: Ludmila Puldová, Jiří Hanousek, Žaneta Skružná, Matěj Quitt, Adam Bůžek, Hana Gelnarová, Tomáš Weimann, Tereza Schejbalová, Johana Fabišíková a Martin Konečný.

Soutěžící, kteří jsou nyní na ostrově, byli podrobeni kamerovým zkouškám, fyzickým, psychickým a lékařským testům, protože bylo nutné zjistit, zda jsou ti praví pro Survivor.

Pro oba kmeny platí v rámci soutěže naprosto totožné podmínky, žádný kmen nebude mít na ostrově speciální zacházení, všechno si musí vybojovat a postavit sami.

Soutěžící si s sebou mohli vzít jen pár kusů oblečení, boty a ponožky. Nemají u sebe žádné hygienické pomůcky, ani osobní věci. Vše ostatní budou mít možnost vyhrát v průběhu soutěže. Bude zajímavé sledovat, jak si dokáží poradit s každodenní hygienou jako je například čištění zubů, praní oblečení nebo shánění obživy z toho co jim ostrov nabídne.

Soutěž vznikla v 90. letech a poprvé se vysílala jako Expedice Robinson ve Švédsku.

Existují přesná pravidla natáčení, podle nichž se produkce musí řídit a která jsou odvozena od vysílacího schématu. Nicméně soutěžící nemají ani tušení o tom, co je čeká následující dny, dokonce ani hodiny. Jejich podmínky se mohou změnit z minuty na minutu, a to jak díky taktice ostatních, výsledku souboje nebo formátovým zvrátům, které produkci dovolují okořenit děj.

Existuje více než padesátka možných natáčecích lokalit, které se od sebe liší podnebím, mírou izolovaností i celkovými podmínkami pro přežití.

Loňským vítězem reality show Survivor Česko & Slovensko se stal
Vladimír Čapek.

Ondřej Novotný

MODERÁTOR

Čím ti je Survivor blízký?

Tím, že je to sociální experiment, který se posouvá společně s dobou a když je dobře dělaný a zahraný, tak je pořad nový a pořad zábavný.

Nechtěl by sis vyměnit roli a být soutěžícím?

Ani moc ne, byť jsem o tom samozřejmě přemýšlel. Nicméně takto mi to určitě vyhovuje.

Ale kdybys přece jen soutěžícím byl, s jakou taktikou bys na ostrov odjel?

Určitě s vítěznou. Každopádně důležité je vycházet s lidmi, ale také nevyhrát vše a hlavně naslouchat a poslouchat.

Co musí mít účastník Survivoru navíc oproti úspěšnému MMA bojovníkovi?

Právě tu schopnost vyjít s lidmi, se kterými

normálně nemusíš strávit ani minutu. Je toho určitě víc, ale tahle jedna je zásadní.

Fyzička vs. vychytralost vs. taktika?

Fyzička je nejméně důležitá, ale ne tak, že by nehrála roli. Je spojená s psychikou.

Jsi empatický? Kdy si nejvíc ceníš soutěžení?

Doufám, že ano. Snažím se na tom pracovat. Cením si každého, kdo ze sebe vydává maximum a dokáže to ve hře ukázat.

Co tě na práci moderátora baví?

Baví mě vše, co je živé a nedá se moc měnit. Baví mě kouzlo okamžiku. Survivor je vlastně jeden velký přímý přenos a ty já miluju. Chtěl bych třeba být v nějaké velké a zábavné talentové soutěži v porotě. Jako moderátor extra velké sny nemám. alele cokoliv dobrodružného bych určitě zvažoval.

Jsi hodně zaměstnaný muž, jak dobíjíš baterky?

Určitě mi pomáhá rodina a sport, ale také kamarádi a čas, který trávíme na cestách.

Jakou nejtěžší situaci ze života si vybavíš a jak jsi ji vyřešil?

To upřímně nevím. Nemám na to pořadí a nevnímám to takhle. Co je pro jednoho těžké, zažívá jiný skoro každý den. Takže se s tím jako každý peru tak, jak to přijde.

Švanci

Petr Švancara

FOTBALISTA
45 LET

Co pro tebe znamená Survivor? Na co se tam nejvíc těšíš?

Sám sebe bych chtěl přesvědčit, že na to v pětačtyřiceti letech ještě mám. Můj život je teď pohodlný, řekl bych až rozmazlený. Mám štěstí, že se věnuji práci, která mě baví. Mám dostatek spánku, jídla i pohodlí. Jsem zvědavý, jak budu reagovat na situace, kdy budu mít nedostatek toho, co považuji za automatické. A co na to řekne moje tělo. Určitě mě láká i to, že dost pravděpodobně něco shodím. Z toho by asi měla radost i moje rodina, která mi ráda připomíná, že jsem po té profesionální kariéře něco nabral. (směje se) Svou roli hraje i možná výhra, kterou bych si v případě vítězství mohl odnést. Moc rád poznávám nové lidi, takže na ty se také těším.

Z čeho máš obavy?

Určitě mi nebude dobře vedle negativních lidí. A nejspíš mě bude trápit hmyz, který nemám moc rád. Pavouci, komáři, nevím, co tam na nás všechno čeká. Nejvíc mi bude chybět rodina, protože jsem trojnásobný otec. Ale

to asi nemá smysl zmiňovat. S odloučením od těch nejbližších se budeme muset vypořádat všichni. Vesměs mám víc věcí, které mě na té zkušenosti zajímají. V minulosti jsem podobnou výzvu odmítl, a pak mě to mrzelo. Takže mám pocit, že druhou šanci mi pámbiček dává najevo, že bych si něco takového měl vyzkoušet.

Jak na to reagovala tvoje rodina?

Moje dvě nejstarší děti mi fandí. Ta nejmenší, pětiletá, tomu ještě tak úplně nerozumí. Zkoušel jsem jí vysvětlit, že je to práce a že když jí bude smutno, tak se na mě může alespoň kdykoliv podívat v televizi. Otázka je, jak tam táta bude trpět, co tam bude říkat a jak se bude chovat.

Co na to říkala tvoje paní?

Zvažovali jsme to společně. Máme toho dost za sebou, takže věřím, že náš vztah je dostatečně pevný na to, aby tříměsíční odloučení ustál. Zvažovali jsme především, jak složité pro ni bude zvládnout celý ten mančaft kolem. Děti, dům, pes, práce. Zaplaťpánbůh máme funkční babičku s dědečkem a kamarády, kteří jí v případě potřeby pomůžou.

Jako bývalý aktivní fotbalista jsi asi hodně cestoval, takže to pro tebe nebude úplně nová situace.

Na cestování je člověk zvyklý, ale vždycky tu byla možnost dennodenního telefonického kontaktu. To bude rozdíl. Jsou věci, na které jsem zvyklý, ale myslím, že to bude trochu jiná zkušenost. Jsem na to sám zvědavý.

Máš nějaké zkušenosti ze své kariéry, které se ti budou na ostrově hodit?

Moje výhoda v soutěži je, že jsem zvyklý být týmový hráč. A taky jsem zvyklý v rámci soustředění nebýt doma, ve svém prostředí. Rok bych si nedokázal představit, ale několik týdnů bych snad dát mohl. Tak uvidíme. Myslím, že se to lehce říká, dokud v té situaci nejste.

Jaká další očekávání od sebe máš?

Byl bych nerad nejslabším článkem týmu. Nepotřebuji být nejlepší, ale rád bych byl nápomocný svému týmu a nebyl zbytečně na obtíž. Taky mám rád srandu, takže bych byl rád, kdybych dokázal některé situace trochu odlehčit nebo zklidnit. Nejsem rváč a ani neočekávám, že bych měl nějak vylítnout. Ale bezpochyby mám rád vítězství, takže si za ním půjdu.

A portrait of Katerina Klinderová, a woman with her hair in braids, wearing a black ribbed long-sleeved top and a necklace. She is making a hand gesture with her right hand. The name 'Katerina' is written in red text to her right.

Katerina

HRDINOVÉ

Katerina Klinderová

MODERÁTORKA
30 LET

Jak vznikla tvá „přezdívka“ Kundosaki?

Nebylo mi ještě ani dvacet let a na jedné party jsme se bavili až došlo na téma pornoprůmyslu. Nějak jsme se dostali k zajímavým jménům pornohereček. Navzájem jsme si ze srandy vymýšlely přezdívky a bavily se nad tím, kdo vymyslí největší bizár. Myslím, že tehdy to s Kundosaki kamarádka vyhrála a přezdívka mi už zůstala.

V čem je pro tebe Survivor výzva?

Chci zažít a zjistit, jak moje tělo a mysl funguje v extrémních podmínkách. Strašně se těším

na ten diskomfort, před kterým mám opravdu respekt. Víím, že mě usadí na zem a srovnám si díky tomu životní priority. Vážím si toho, že se dostanu do extrémních situací, kterým bych se jinak v normálním životě sama nevystavila. Moje dosa- vadní limity rozhodně nejsou na 100 %.

Kamery tě budou zabírat v situacích, kdy to třeba nebudeš zvládat...

To mě právě zajímá. Až se na to zpětně podívám a uvidím se v okamžicích, kdy mi nebude dobře ať psychicky tak fyzicky. V takových extrémech teprve

člověk pozná, kolik síly v něm dří- me. Sebereflexe je důležitá.

Jsi známá v MMA komunitě, ale jak bys chtěla působit na lidi, kteří tě tolik neznají?

Měli by mě vnímat jako člověka, kterým jsme občas všichni. Jsem člověk, kterého buď máte rádi, nebo ne. Nic mezi. Vždycky jsem nějak vyčnívala. Ještě aby ne, měřím 183 centimetrů, vyčnívání je moje disciplína. Jsem připravená na haters, žíví totiž mojí resistenci vůči nenávisti na sítích.

Lidé si představují, že MMA zápasníci často jednájí s horkou hlavou...

Musíš se to naučit korigovat. To pro mě bude v Survivoru určitě jedna z osobních výzev. Jsem trochu chol- erik, nervák, nemám ráda čekání, nemám ráda, když se nic nedělá, žiju v hrozném presu. V Survivoru se svět zastaví a řešíš jenom hru a jak jí vyhrát. Rejpat se ve vlastní hlavě je pro mě ne moc oblíbená činnost, ale jdu tomu naproti, jako všemu, z čeho mám strach nebo co je pro mě výzvou. Chci mít svou drsňáckou i citlivou stránku v balancu. V určitých částech hry totiž budu muset umět zachovat klid a jednat diplomaticky.

Čeho se nejvíc obáváš?

Bojím se lidské hlouposti, komunikace s takovými lidmi je pro mě celkem složitá. Když někdo bude prosazovat něco, co mi bude připadat hloupé nebo nelogické, budu se snažit to pochopit, přijmout, nějak to zapracovat do svojí hry a využít ve svůj prospěch.

Určitě to bude těžké pro nás všechny. Fyzický diskomfort lze zvládnout, tělo si zvykne na všechno, větší starost mám o psychiku.

Máš nějakou speciální přípravu?

Nejvíc jsem změnila stravu. Krabičkovou dietu jedu celou dobu. Kalorickou výživu jsem měla hezky vyváženou, ale toho jsem se teď zbavila a trošku „prasím“, ať něco naberu. Nejedu tam vyhrát „bikini fitness“, ale Survivoru.

Co nebo kdo ti bude nejvíc chybět?

Moje tři kočky – Láďa, Karel a Eda, to jsou v podstatě

členové rodiny. Samozřejmě nejblížší kamarádi, bez kterých bych pravděpodobně ani neodletěla. Rodina. I moje práce manažera, které jsem se kvůli Survivoru vzdala. Jsem workoholik doufám, že si tam najdu vždy nějakou činnost, chtěla bych se tam angažovat v lovu.

Komu jste loni fandila v minulé sérii?

Mým favoritem byla od začátku Chili. Holky to měly dobře rozjetý, ale ta trojka byla až moc silná, a to jim dle mého zlomilo vaz. Vláďa byl frajer. Dlouho jsem se v něm neuměla zorientovat, to byla jeho výhoda, tahal správně za nítky a vyhrávání imunit jenom krásně podpořilo jeho cestu za výhrou. Hrál dobře a vyhrál zaslouženě.

Filip

Filip Jánoš

YOUTUBER
26 LET

Kdybys byl nějaký pokémon, jaký by to byl a proč?

Psyduck, taková žlutá a velmi zmatená kočka. I já jsem velmi zmatený.

Jak by ses popsal divákům, kteří tě tolik neznají?

Jsem divný týpek z internetu, co má rád srandu, nebrání se ničemu a má rád velké výzvy.

V čem je pro tebe Survivor výzvou?

Je to jedinečná příležitost vyzkoušet si život naostro, život na ostrově. Nikdy jsem nebyl tak

daleko od domova a někde, kde bych neměl ani pořádně kde spát a neměl bych jídlo. Je to velká výzva.

Čeho se v Survivoru nejvíce obáváš?

Hodně se těším, ale čím více se to blíží, tím se víc bojím. Hladu se třeba ani moc nebojím, ale zjistil jsem, že tam nebude záchod nebo si nebudu mít kde umýt zuby. Člověk zcela přijde o svůj komfort.

Co bys nikdy nejedl?

Když se mi nepodaří chytit ryby, klidně budu jíst housenky. Fakt s tím nemám problém, ale pavouka bych nesnědl. Těch se hodně bojím. Doufám, že se mi budou vyhýbat. Z toho mám asi největší strach.

Strach z jídla nemáš, ale připravuješ se na to nějak?

Beru to tak, že se musím vyžrat a pak z těch zásob budu vykrmovat tělo.

Máš výraznou image. Ale možná tvé barevné vlasy zesvětlají...

To se nedá nic dělat. Neřeším to. Jak bude, tak bude.

Po kom se ti bude nejvíce stýskat?

Po přítelkyni. Teď jsem byl dva a půl měsíce ve Farmě a teď zase bude nějakou dobu čekat.

Jak dokážeš vycházet s ostatními lidmi? Řekl bys o sobě, že jsi týmový hráč, nebo spíše individualista?

Chtěl bych, abychom bojovali jako kmen a postupovali dál. Ale samozřejmě že i já sám se budu pro sebe snažit získat imunitu, když to půjde.

Čím si myslíš, že nejvíce zaujmeš diváky?

Všichni řeší, jak vypadám – moje vlasy a nehty –, ale doufám, že je zaujmu i tím, jak jsem přátelský.

Andrea

Andrea Bezděková

MISS ČR
28 LET

Proč máš ráda Survivor? Co od něj očekáváš?

Jsem dobrodruh, ráno vstupuji do nových dveří. Sama jsem zvědavá, co všechno nás čeká a jak v takovém extrému dokážu obstát. Mám pro to jedno své oblíbené heslo: dokud to nezkusíš, nestane se vůbec nic.

Lidé mají vůči modelkám často předsudky. Dokážeš jim, že jsi normální holka?

Já tem nejedu někomu něco dokazovat. Jedu tam přežít. Ale už loni tam byly holky modelky, které tam vydržely docela dlouho a byly velice sportovně

nadané. Tento mýtus snad už pomalu mizí.

V čem bude tvá výhoda? Proč si myslíš, že zrovna ty můžeš v Survivoru uspět?

Hodně sportuji, tak doufám, že budu mít příležitost to užít. Otázkou je, co se mnou udělá stres. Jsem odkojená dětskými tábory, vyrůstala jsem na sídlišti, takže v džungli!

Jakou máš strategii?

Myslím, že je fajn, když se každý snaží do jednotlivých disciplín zapojovat, aby ten kmen minimálně do doby sloučení byl co

nejvíc funkční. Chci tedy být pro svůj tým užitečná.

Čeho se nejvíce obáváš?

Písečných červů. Dozvěděla jsem se, že ti červi se mohou dostat pod kůži a naklást tam vajíčka.

Co diskomfort?

Pro mě jsou daleko horší věci ty, se kterými člověk nepočítá. O nepohodlí víme a všichni do toho jdeme, že nás nepohodlí čeká. Časem to bude asi horší, ale hodně jsem jezdila na dětské tábory, tak myslím, že mám dobrou průpravu.

Jaká je představa, že odevzdáte mobilní telefony?

Na to se hodně těším a nebudu se vůbec zajímat, co se děje na sociálních sítích. Myslím, že si v tu dobu uvědomíme, jak moc jsme na mobilu závislí.

Po čem se ti bude nejvíc stýskat?

Po mých přátelích. Já si s nejbližšími volám skoro každý den, tak se bojím, že se mi bude hodně stýskat.

Co tě dokáže rozhodit?

No paradoxně situace, u kterých bych to leckdy nečekala. Jako kdy-

bych si postupně střídala malé nešvárky a v nestřežený okamžik je potřebovala hromadně vypustit. A protože moji nejbližší mě mají rádi i s mými neduhy, dopřejí si tu ventilaci většinou s nimi.

Když zažiješ nějakou hraniční situaci, co ti pomáhá dostat se zpět do psychické pohody?

Doma skočím do běžeckých bot a jdu to do Stromovky rozběhat. Ale obecně tyto negativní situace se můj mozek snaží sám přirozeně vytěšňovat. Nemá cenu lámat si hlavu s něčím, co už nelze ovlivnit.

Vašek

Václav Matějovský

HEREC
26 LET

Čeho chceš v Survivoru dosáhnout?

Nenašel jsem důvod, proč nejít. A když nenajdu důvod, proč ne, tak je to vždy jo.

Partnerka neprotestovala?

Ta je nadšená. Ne proto, že zmizím, ale protože je fanda Survivoru. Je to test našeho vztahu.

V poslední době sis vybuodoval image sex idolu. Přežije tato nálepka i Survivor?

Survivor bude realita. S tím nic nenadělám. Pokud se jim nebudu líbit takový, jaký jsem, tak se nedá nic dělat.

Love Island byl pravidelně osvětován tvými průpovídkami. Bude Survivor podobná sranda?

Doufám, že ano. Nějaká nadsázka a humor jsou mou součástí leckdy i ve vypjatých okamžicích. Určitě mě to sem tam opustí, ale obecně to určitě budu brát s nadhledem.

Zažil jsi již někdy „boj o přežití“? Vybavíš si nějakou hraniční situaci?

Teď o prázdninách jsem byl na takovém tripu – Albánie, Makedonie, Černá Hora, Bosna a Hercegovina. Byla tam jedna situace, kdy jsme se báli o život a byli jsme připraveni na nejhůřší. Jeli jsme v autě, kamarád držel sekyru, já držel nůž. Byli jsme připraveni se bránit zuby nehty. Víc to rozvádět nebude.

Existuje něco, co bys nikdy nebyl schopen sníst?

Nesnášel jsem mlíkovou polívku, ale to si myslím, že mně v Dominikáně nehrozí. Nenapadá mě nic a s hladem asi mít problém nebudu. Ale přemýšlel jsem, zda jíst teď hodně, abych nabral, anebo naopak jíst málo a zvykat si. Ale stále nevím, takže to střídám.

Čím myslíš, že budeš pro svůj tým přínosný?

Nevím. Musím poznat svůj tým a najít si své místo. Myslím, že dokážu ledacos. V reálném životě dokážu zvládat krizové situace a nebudu chám, na lidi neřvu.

Z čeho máš největší strach?

Nevím – a to mě děsí. Nechci dělat machra, že se ničeho nebojím, ale nevím, co čekat. Třeba spát venku se nebojím. Čůrat před kamerou také zvládnu.

Bereš si s sebou nějaký talisman?

Mám náramky, které mi připomínají, kde jsem byl a co jsem zažil, ale nemám nic, co mi přináší štěstí. Možná si budu muset něco vyrobit.

Karolína

HRDINOVÉ

Karolína Krézlová

HEREČKA
35 LET

Co čekáš od Survivoru?

Snažím se radši nic neočekávat, protože vůbec nevím, jak to tam bude vypadat. Mám sice nakoukané nějaké díly a snažím se na některé situace předem připravit, ale jak to budu zvládat přímo na místě, to se předem vůbec nedá říct.

Co tě láká na tomto typu soutěže?

Je to ten nekomfort a pobyt v přírodě. Taky to, že budu „legálně“ bez telefonu, nikdo se na mě nebude moct zlobit, že to zrovna nezvedám nebo neodpovídám. Každý den musím po telefonu vyřídít neuvěřitelné množství věcí a strávím tak na něm strašnou spoustu času. Moje práce je navíc spjatá s velkoměstem. A já moc ráda utíkám do přírody se od toho všeho

odpoutat a mentálně si odpočinout. Tak snad to na ostrově nebude obráceně. Také očekávám, že bych si mohla zlepšit fyzickou.

Nebyl trochu problém zařít si jako herečka tříměsíční volno?

No, je tu myslím důvodná obava, že bych kvůli Survivoru mohla přijít o dvě role. Ale já si úplně nemyslím, že na ostrově vydržím tři měsíce. O to to asi bude jednodušší. Víím, že bych si měla asi víc věřit, ale já bych spíš řekla, že každý týden, který tam vydržím, pro mě bude vítězství. Myslím si, že budu slabá po fyzické stránce. Po mentální asi snad úplně ne, ale uvidíme. Třeba mi budou stačit dva dny do totálního breakdownu, ale snad ne.

Jak bys chtěla, aby tě vnímali diváci?

Je to těžké. Člověk by to chtěl zahrát bez aliancí, protože v běžném životě třeba nemluví o lidech za jejich zády, a toho bych se chtěla držet. Takže tohle bude asi ta nejtěžší věc, kterou budu muset překonat. No a pak bych taky chtěla, aby mě diváci poznali jako normálního člověka. Mám pocit, že média mají tendenci mě vykreslovat trochu jako pipinku, kterou se ovšem necítím být.

Kým se tedy cítíš být?

Oproti tomu, jakou dělám práci, jsem nečekaně docela introvert a jsem překvapivě nesmělá. Jsem milující ke svému okolí. Dobrodružná, dřív víc, teď už trošičku míň. A to je také jeden z důvodů, proč jdu do Survivoru. Myslím, že se ze mě stal v poslední době celkem srábek. Chtěla bych v sobě znovu najít vášeň pro něco nečekaného a nespoutaného. Například

pro takové blázniviny, jako je Survivor. Čím je člověk starší, tím je pohodlnější. Mám obavu, že příští rok už bych do toho třeba ani nemusela jít.

Jde z tebe velký klid, myslíš, že si jej dokážeš na ostrově zachovat?

Nevím, já to vždycky hrozně dlouho držím a snažím se věci řešit mírovou cestou. Ale když to ve mně bouchne, tak není dobré být poblíž. Měla bych se naučit upouštět páru postupně, ale zatím bohužel takovou povahu mám.

Dovedeš si představit, že tě budou kamery natáčet i ve velmi nekomfortních situacích?

No, moc ne. Upřímně většinou tam, kde hraji, tak si můžu zkontrolovat, jak na kameře vypadám. Takže s tím se budu muset smířit. Na ostrově není žádná možnost zkontrolovat si, jak vypadám, a trochu se upravit. Takže se od toho budu muset úplně oprostít. Jsem ve věku, kdy se na mě začínají projevovat první známky stárnutí a nepečovat o sebe bude trochu oříšek - což myslím ženy pochopí -, ale snad mě Survivor naučí se nad tím více povznést. Přeci jen, pro takové zážitky a životní změny si na ostrov jedu.

Josef

Josef Kůrka

MODEL
31 LET

Máš za sebou několik reality show. Co je tvým cílem v Survivoru?

Přežít a nikoho nesníst. Nechtěl bych vypadnout jako první. To by byla ostuda. K vítězství je tak dlouhá cesta, že na to nejde ani myslet. Survivor je o poznání sama sebe, jak se budeš chovat v extrémních situacích a jak dokážeš navazovat mezilidské vztahy.

Jak ti bude s lidmi, které neznáš a sám sis je nevybral?

To nebude problém, já jsem přátelský. Akorát se bojím, že budu mít hlad, a když se nenajím, tak nejsem příjemný. Buď se budu

muset hodně ovládat, anebo to nějak půjde. Vůbec nevím. Já bez jídla vydržím maximálně tři hodiny.

Jak se budeš na ten hlad připravovat?

Asi není dobré se na to nějak připravovat. Vlastně ani nevím, na koho bych se na to měl zeptat.

Myslíš, že v Survivoru využiješ to, co ses naučil v MasterChefovi? Mohou se tví kolegové z týmu těšit na nějaké dobroty?

Doufám, že kolegové nic moc čekat nebudou. Doufám, že ani nevědí, že jsem byl v MasterChefovi. Při nejhorším ale dokážu něco připravit. Najdu housenky, dám je do rýže a bude to. Já sním všechno.

V běžném životě cvičíš...

V Survivoru cvičit nebudu. V tom mám jasno. Jestli zhubnu, nebo přiberu, to mi je jedno. Pak když se vrátím, tak během měsíce to hodím tam, jak jsem zvyklý.

Čím ještě můžeš být pro svůj tým přínosem?

Jsem fanda Survivoru už od mala, sledoval jsem všechny americké a australské řady, samozřejmě i československou. O to víc se bo-

jím, protože hrozně záleží na kolektivu. Někdy chtějí silné lidi, někdy je naopak hned vyhodí. Podle mě se na to nedá moc připravit. Síla bude ale určitě moje přednost. A doufám, že na vědomostní soutěže tam bude někdo jiný.

Co tě uklidňuje?

Já když bouchnu, tak za vteřinu jsem v pohodě. Když se hádám s partnerkou, tak já jsem hned v pohodě. Ženské to ale moc neumí, ty dokáží být naštvané minimálně dva dny.

Tvá partnerka čeká miminko...

Spolu jsme to probírali. Nechtěl jsem odjet za svým snem, aniž by souhlasila. Je ale těhotná, není nemocná, tak jsme společně usoudili, že mám jet. Podporuje mě. Jediné, co chce, ať si nenajdu žádnou novou holku.

Komu jsi fandil v poslední řadě a proč?

Slovákovi Tomášovi. Líbilo se mi, jak byl fyzicky připravený a porazil i Gábora. Všichni si ho vážili, jak byl přínosný pro svůj tým.

Soňa

Soňa Sedláčková

FITNESS INFLUENCERKA
40 LET

Jak by ses představila někomu, kdo tě nezná?

Jsem maminka desetileté velmi zábavné dcerky. Mojí největší životní vášní býval sport a určitým způsobem také zůstal. Dřív jsem bývala hodně zaměřená na výkon, ale v určitém životním období jsem pochopila, že být maminkou a zároveň vést tak velkou firmu nedokážu dělat zároveň. Ještě před covidem jsem si uvědomila, že už nepotřebuji ani nechci tolik pracovat. Chtěla jsem být více maminkou a jemnou ženou. Celý život také miluji a studuji novodobou psychologii. To mě moc baví. Takže

jsem se rozhodla jít touto cestou a hledat pravdy o tomto světě. Ráda medituji, ale jsem také dost temperamentní. Takže když mě někdo rozzlobí, umím zakřičet, ale to obecně my ženy asi dokážeme velmi dobře. Mám před tímto projektem velký respekt, protože zřejmě budu muset hodně pokorit svoje ego a projevit mnoho pokory. Ale to bude asi velká výzva pro každého z nás.

Ty jsi fitness trenérka a říkala jsi, že jsi měla svoji vlastní firmu. O co šlo?

Jsem tvůrkyní značky SOM, což byl sportovní systém, který měli

lidé velmi rádi. Byl to specializovaný redukčně-rýsovací trénink, do kterého jsem zapojila i nějaké své duchovní poznání. Zní to možná trochu šíleně, ale mělo to úspěch. Na to jsem měla navázanou vlastní kolekci a tým trenérů. Během covidu jsem se zastavila a uvědomila jsem si, že už nechci být otrokem dnešního zrychleného života. Že už nechci být všude, a přitom nikde. Takže jsem se uzemnila. Velmi mi v tom pomohla právě moje dcerka. Díky ní jsem přišla na to, že na prvním místě v životě je rodina a láska. Zní to jako klišé, ale když to skutečně pocítíte, začnete vnímat život v nových obrysech.

Jak myslíš, že tě budou vnímat lidé na ostrově?

Nemám moc ráda pravidla. Svoboda je pro mě velmi důležitá. Myslím, že na ostrově příliš svobody mít nebudeme, ale to nevádí. Já jsem dítě slunce, moře a písku. Také jsem naučená méně jíst, takže s tím budu v pohodě. Jsem soutěživá, takže prohry nezvládám dobře. Mám zkušenost i s vlastním televizním projektem a vím, že to může být opravdu náročné. Jsem citlivá žena, ale umím být velmi silná, když se naštvu.

Jak se díváš na to, že tě bude kamera zabírat i v situacích, kdy ti nebude dobře?

Myslím si, že je dobré ukázat lidem pravdu. Je mnoho pořadů a lidí, kteří nám ukazují dokonalost, jenže dokonalost neexistuje. Máme právo plakat, někdy křičet, to k životu patří. A já nemám co skrývat. Nejsem dokonalá a vím o svých dobrých, ale i špatných vlastnostech. Pracuji na sobě, ale stále mám co zlepšovat. Myslím si, že autenticita je v pořádku. Na světě nejsou jen samé dokonalé osobnosti, které vyjdou úplně s každým a dokážou všude zapadnout. Všichni máme emoce. A povězte si na rovinu, že ženy mají emoci víc, takže někdy se určitě projeví, ale není třeba se toho bát.

Říkala jsi, že jsi v posledních letech hodně zvolnila, aby ses mohla věnovat dceři. Jak reagovala na to, když jsi jí řekla, že se teď možná čtvrt roku nevidíte?

Když jsem oznámila dcerce, že bych do tohoto projektu ráda šla, tak mi nejprve řekla, že v žádném případě. Máme toho za sebou hodně a jsme na sebe hodně navázané. Vysvětlila jsem jí, že je to v pořádku a že se na mě může

kdykoliv podívat v televizi a že se brzy vrátím. Snažila jsem se jí také vysvětlit, že když chcete něčeho v životě dosáhnout, má to většinou i nějakou daň. Ona je na svůj věk velmi moudrá, takže mě nakonec podpořila. Víte, to, kým jste vy, budou jednou vaše děti. Snažím se jí být dobrým příkladem, třeba i v tom, že sny je potřeba si plnit. Ale pro nás obě to bude těžké, to nepopírám.

Zmiňovala jsi také, že se zajímáš o psychologii. Myslíš, že ti to ve hře nějak pomůže?

Vy nikdy nedokážete člověka zcela přečíst a odhadnout, jak se zachová ve vypjatých okamžicích. To, co mě baví na novodobé psychologii a duchovním růstu, je základní předpoklad, že jsme každý něčím výjimečný. A tak je potřeba k sobě navzájem přistupovat.

Do jakého typu soutěží tě podle tvého názoru bude tým nasazovat?

Vůbec nevím, kde bude moje místo. Předpokládám, že každý z nás bude velmi silná a svým způsobem výjimečná osobnost. Takže tohle se vykrystalizuje asi až na ostrově, kdo čím přispěje.

Jakou roli bys chtěla v té sociální hře?

Já bych byla nejraději neutralita. Vyzkoušela jsem si v životě role lídra i outsidera, takže bych byla ráda v neutrálním středu.

Čeho se na ostrově nejvíc bojíš?

Nevím, jak lidé přijmou moji ženskou cykličnost. Nevím, jak budou lidé reagovat na emoce, které se nebojím pouštět, protože je vnímám jako přirozené. Je snadné člověka odsoudit za jeho chování, ale jen velmi málo lidí se zamýšlí nad tím, co je spouštěčem dané reakce. My všichni máme právo chováním, zvláště ve vypjatých situacích. Takže z toho mám trochu obavu. Ale pokud nebude na ostrově vážnou komunikace, není se čeho obávat.

Pítr

HRDINOVÉ

Petr Havránek

REALITY TV STAR
26 LET

Z Love Islandu sis přivezl přítelkyni. Co si přivezeš ze Survivoru?

Doufám, že přítelkyni už ne. To by ta současná nebyla šťastná. Vlastně doufám, že kromě zážitků už nic. Doufám, že všichni červíci a paraziti zůstanou v Dominikáně.

Je těžší někoho sbalit, anebo přežít v drsných podmínkách džungle?

Survivor bude určitě složitější. S balením holky to vždy nějak dopadne, při nejhorším kámošům vždy můžu říct svou verzi. Survivor ale okecat nepůjde.

Veřejnost modely většinou vnímá s předsudkem, že jsou moc citliví na svůj zevnějšek. V Survivoru asi nastanou situace, kdy ti to nebude slušet. Jsi na to připravený?

I když jsem se deset let živil jako model, jsem ve volném čase spíš v survivor módu. Takže on to nebude úplně rozdíl od toho, jak vypadám běžně. Já úplně nedbám na to, jak vypadám. Samozřejmě když musím, tak se učesu, zuby si taky čistím a občas se i osprchuju.

Na co se nejvíc v Survivoru těšíš a čeho se nejvíc obáváš?
Nebojím se pavouků ani jiných zvířat, ale bojím se hladu.

Jsem dost rozjezený a je úplně normální, že sním i tři porce oběda.

Připravuješ se na ten hlad nějak?

Využívám toho, že jsou Vánoce. Řekl jsem mamce, ať koupí osm kilo brambor navíc na salát a deset kilo navíc masa na řízky, a všechno to bylo pro mě. Všem divákům se chci tímto omluvit, že v prvních dílech budu vypadat jak z pořadu o hubnutí.

Zažil jsi někdy situaci, že by sis musel něco ulovit nebo najít k jídlu?

Asi ne. Nenapadá mě žádná situace, která by nesouvisela s mou leností jít někde něco si koupit.

Jak reagovala tvá partnerka, když zjistila, že na delší dobu odcestuješ?

Není ráda, že nebudeme spolu, ale zároveň mě podporuje. Ze začátku byla smutná, ale teď už mě provokuje, že se těší, až na mě bude koukat v televizi, jak mám poslední zrnko rýže a ona bude jíst čokoládu.

Jaká bude tvá role v týmu?

Kuchař asi nebudu. Já jsem takový kluk pro všechno. Myslím si, že je se mnou docela zábava. Budu se snažit být mentální vzpruhou pro ostatní, když se někdo bude hroutit. Nebude mi vadit tam běhat se sekerou a postavit něco

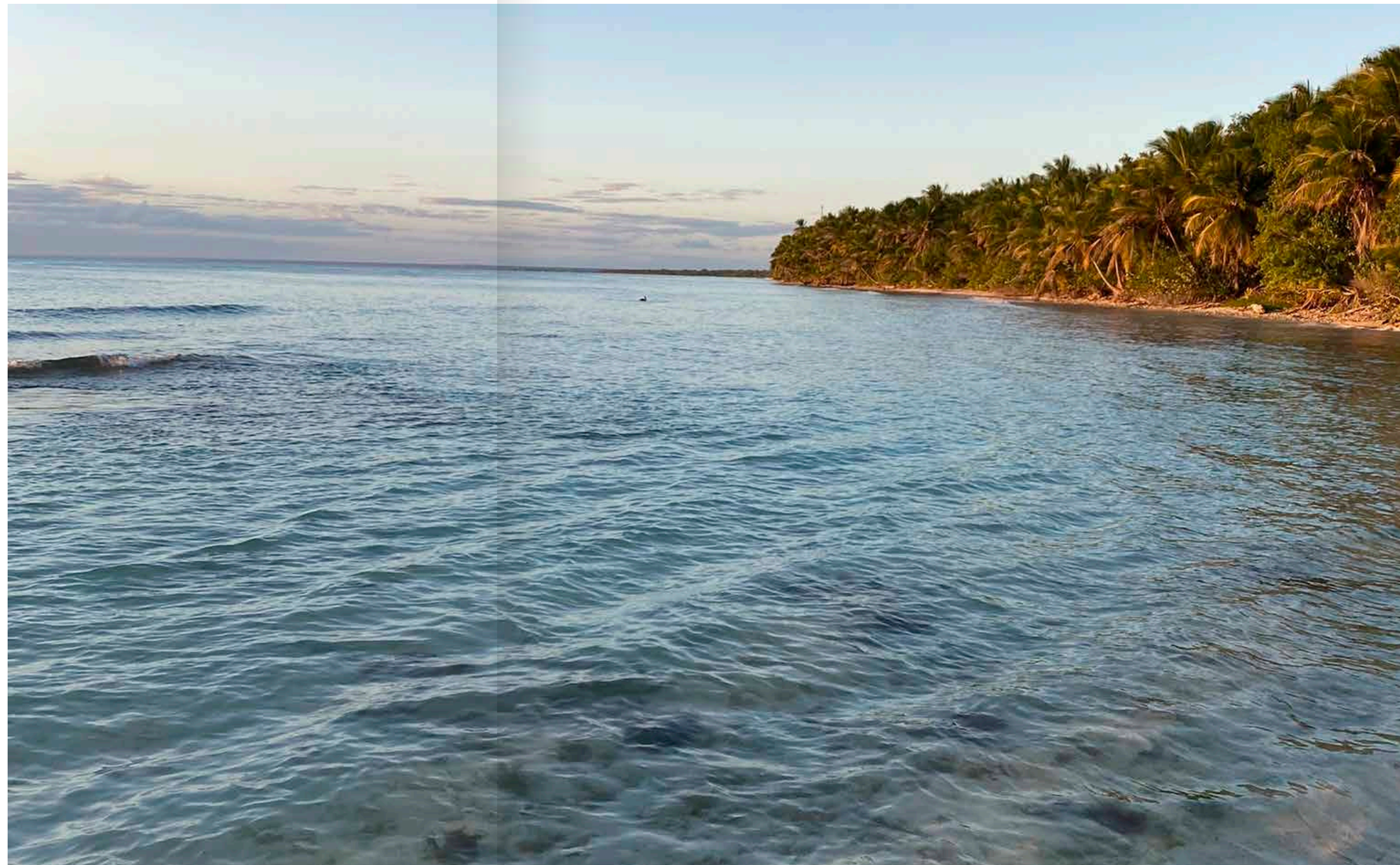
nebo pomáhat při lovu, ale zpracování potravin už bych nechal na někom jiném.

Co ti pomáhá dostat se do pohody, když jsi ve stresu?

Když jsem ve stresu, uzavřu se do sebe. Nepotřebuji být sám, ale moje okolí to na mě určitě pozná. Stáhnu se a mlčím. Když bude v Survivoru nejhůř, tak uteču do džungle.

Kam až to chceš dotáhnout?

Kdo říká, že to vyhrát nechce, tak lže. Ale přiznám se, že to hlavní je zážitek. Hrozně se těším, že to bude takový tábor s o něco náročnějšími podmínkami.

Bára

Barbora Mlejnková

POKROVÁ HRÁČKA
31 LET

S jakou strategií jdeš do Survivoru?

Určitě je to sociální hra, možná bych mohla číst řeč těla lépe než ostatní. Na ostrově nebudou profíci, kteří by dokázali v tomhle směru blafovat.

Co dalšího ti třeba poker může dát?

Já bych řekla, že docela dobrou psychiku. I když musím třeba několik hodin sedět vedle hráčů, kteří mi nejsou sympatičtí, dokážu se koncentrovat a zůstat v klidu. Takže myslím, že ponorka neovlivní moje chování.

Survivor je i o fyzickém diskomfortu. Už si někdy zažila fyzicky hraniční situaci?

Celý život hodně sportuji a většinou, když sama pro sebe dosáhnu nějaké sportovní mety, zkouším jít dál a ještě přitvrdit. Ráda zkouším, kam až ta výkonost může růst a co všechno moje tělo dokáže. Jsem v tomhle trochu extrémista. Nebo možná spíš jsem byla, teď už jsem hodně z pohodlně. Takže na začátku očekávám lehký diskomfort.

Co myslíš, že ti bude na ostrově nejvíce chybět?

Určitě můj vztah a náš pes, kterého máme teprve rok.

A životní balanc, který aktuálně v životě mám. Nikam se nehoním, nemám potřebu něco získávat a vyhrávat. Předpokládala jsem, že teď už bude čas se usadit a přemýšlet nad budoucností. Místo toho teď vystřelím na ostrov. (směje se)

Co by ti měl o tobě Survivor prozradit?

Jestli jsem na tom psychicky opravdu tak dobře, jak si myslím. Právě proto jsem se ve svém životě teď tak ustálila, protože jsem měla pocit, že jsem dosáhla svého cíle. A teď bych se o tom chtěla přesvědčit na ostrově. Pokud to bude jinak, budu vědět, že mám ještě stále hodně na čem pracovat.

Jsi známá především v pokerové komunitě. Jak bys chtěla působit na diváky u obrazovek, kteří tě zatím neznají?

Chtěla bych, aby bylo zřejmé, že malá holka má stejné šance vyhrát tuhle soutěž jako velký muž.

Působíš víc jako individualistka než jako týmový hráč.

Čím jsem starší, tím víc spoléhám sama na sebe. To je sice pravda, ale nikdy jsem neměla problém být i týmový hráč.

Jakou roli v kmenu bys ráda hrála?

Chci podpořit celý tým a být silná fyzicky i psychicky. Chci působit na tým tak, aby se sjednotil a všichni byli silnější a měli vzájemnou podporu.

Které disciplíny ti na ostrově půjdou nejlépe?

Nechci znít namyšleně, ale nenapadá mě snad žádná, se kterou bych měla mít problém. Ale určitě sportovní soutěže mi půjdou líp, než kdyby tam byl třeba zpěv nebo tanec.

Myslíš, že máš šanci vyhrát?

Stoprocentně. Nikdy jsem nešla na žádný turnaj jenom se zúčastnit. Vždycky jsem šla vyhrát.

Lída

Ludmila Puldová

PRŮVODKYNĚ
55 LET

Jak se zrodil váš nápad přihlásit se do Survivoru?

Já už jsem se do Survivoru hlásila v minulém roce, dokonce jsem prošla všemi castingovými koly a skončila jsem těsně před finále. Finálového kola jsem se nemohla zúčastnit kvůli pracovním povinnostem, protože jsem den před jeho konáním musela odletět s turisty na ostrov Mauricius. Ale neodradilo mě to a řekla jsem si, že při další příležitosti do toho musím jít znovu.

Dominikánskou republiku jste už měla možnost navštívit?

Neměla. O Dominikánské republice se traduje, že to je hlavně dovolenářská destinace. Já se profesně věnuji hlavně zájezdům, které se zaměřují na poznávání, treky a sport.

Jak byste se jako osobnost sama popsala? V čem jsou vaše nejsilnější stránky?

Hodně sportuji a myslím, že i hodně vydržím, ale je mi jasné, že ani to nemusí být pro tuto hru rozhodující. Na jedné straně může být výhodou, že vydržím spát na písku pod širým nebem, že vydržím bez jídla a nevadí mi změna klimatu nebo například pavouci. Svoji roli bude ale hrát i ta sociální rovina hry a bude záležet i na tom, jak si s ostatními lidmi sedneme, nebo nesedneme. Při své profesi turistické průvodkyně musím samozřejmě vždy vyjít s každým, ale zároveň je tam jasně daná pozice, kdy jsem já vždy tím lídrem, který má rozhodující slovo, a nikdo to nepochybně. Ale je mi jasné, že v tomto případě bude situace jiná a budu muset být více empatická.

Jako turistická průvodkyně jste procestovala téměř celý svět, absolvovala jste treky v Nepálu i Jižní Americe. Jakou nejextrémnější situaci jste při své profesi zažila?

Určitě spaní na ledovci v 6 tisících metrech nad mořem, kde kvůli nedostatku kyslíku skoro nespíte a pořád vás bolí hlava. To jsem si už říkala, jestli bych s Nepálem neměla přestat, protože ta kombinace nedostatku kyslíku, špatného jídla a extrémního mrazu $-20\text{ }^{\circ}\text{C}$ člověka hrozně ničí. A pak to také byla venezuelská džungle v deltě řeky Orinoko, kde jsme se museli půl dne brodit do půl pasu zaboření v bahně, lezli po nás štípaví mravenci a komáři. To jsem si říkala, že už bych se těmito situacím mohla příště vyhnout a jezdit jen nějaké komfortnější zájezdy. Ale zase mám díky tomu dobrou přípravu na ostrov.

A myslíte si, že si poradíte i v těch situacích, kdy tím lídrem nebudete a budete muset vyjít s někým, kdo se této role bude chtít chopit nebo se v danou chvíli bude cítit tím lídrem být?

To bude samozřejmě těžké, ale to je právě to, o čem ta hra je. Myslím si, že to zvládnu. Ale je pravda, že jsem zvyklá mít rozhodující slovo, takže se budu muset hodně držet na uzdě.

Co hlad? Bojíte se ho?

Samozřejmě, že se ho bojím, děsně se bojím hladu. Já se potřebuji pořádně najíst, abych mohla fungovat. To bude určitě pruda být na rýžové dietě, občas zpestřené kokosem.

Myslíte, že se na to dá připravit?

Já už se raději připravuji teď a preventivně se trápím hladem, aby si tělo zvyklo. Například jsem se zařekla, že nebudu vůbec ochutnávat vánoční cukroví, protože jakmile ochutnám jedno, tak následně ochutnám druhé, třetí, a to je konec, protože pak se neovládnu. Takže jsem se rozhodla, že cukry omezím, abych byla na tu situaci připravená.

Kdo na vás bude doma čekat?

Bydlím se svou šestnáctiletou dcerou a ona je moc ráda, že bude sama doma, a moc by si přála, abych zůstala v soutěži co nejdéle, protože jí budu co nejméně zasahovat do života.

Tomáš

Tomáš Weimann

TRENÉR SKATEBOARDINGU
33 LET

V čem si myslíš, že by ti tvá profese mohla být v soutěži Survivor nápomocná?

Mám asi tu výhodu, že má práce je zároveň i mou vášní. Svou práci miluji, stejně tak i tanec, běh, dá se říci, že veškerý pohyb. A i kdyby mi dnes někdo dal na účet dvě miliardy korun, tak stejně budu dál trénovat, protože to je práce, která mě naplňuje.

Survivor je nejextrémnější světovou reality show. Podmínky v ní asi nebudou takové, na které jsi zvyklý jako trenér.

To ani neočekávám. Já už jsem se ale během svého života do určitých extrémních situací také dostal, i když asi vždy záleží na úhlu pohledu. Svou účast v Survivoru beru spíše jako zkoušku, zda to, čím jsem si v životě musel projít, a ty zkušenosti, které jsem si z toho vzal, budou dostatečné. Zkrátka si chci ověřit, že to zvládnu tak, jak si myslím.

Je něco, co už teď vzbuzuje tvé obavy?

Samozřejmě že jsou věci, kterým bych se rád vyhnul, ale i ty, kterým chci jít naopak naproti. Jistěže bych rád našel hned první den symbol skryté imunity. Naopak určitě nechci jít do duelu hned na první kmenové radě. Zároveň se ale trochu bojím i sám sebe. Já i celkově v životě mám největší strach právě sám ze sebe. Bojím se, aby se na ostrově neprojevalo nějaké mé špatné já, které je zakopané někde hluboko uvnitř. Já jsem v životě ušel nějakou cestu a nasměroval jsem ho správným směrem. To své špatné já jsem někde zavřel a zamknul a doufám, že ho tam držím v klidu. Jsem zvědavý, jestli se to teď, při těch vyhocených podmínkách, nějak neprojeví a ono nevyleze ven. Tak asi toho se bojím.

Prozradíš, čeho konkrétně se to týkalo?

Týkalo se to asi úplně všeho. Já mám sklony k extrémismu. Tím nemyslím extrémismus politický, ale spíše to, že když nějaké věci dělám, tak je dělám na maximum. Může to být dobrá i špatná věc, a jakmile se pro něco nadchnu, tak to budu dělat pořád. V životě jsem měl různé fáze a období a vždycky jsem do nich dal maximum, což mě pak samozřejmě sejmulo, protože cokoli dělat tímto způsobem je zkrátka špatně. A já jsem si uvědomil, že nejlepší je vše udržovat v rovnováze, ať už se to týkalo rodiny, vztahu, či dalších aspektů života. A momentálně se mám úplně nejlépe, jak jsem se kdy v životě měl.

Z té rovnováhy teď ale budeš přímo vhozen do situace, která je hodně vzdálena nějakému komfortu. Budeš mít hlad, bude ti zima. Jak myslíš, že budeš v takových situacích reagovat?

Já jsem právě té své rovnováhy dosáhl tím, že jsem neustále z komfortní zóny vystupoval. Občas mi to bylo opravdu hodně nepříjemné a ty situace byly těžké. Například jsem tři dny hladověl, bylo to těžké, protože já jídlo miluji, ale zvládl jsem to a uvědomil jsem si díky tomu, že v nutném případě bez jídla dokážu být. Proto se toho tolik nebojím. Toho, že mi na ostrově bude zima, budu tam muset být v dešti, se také příliš nebojím, protože i těmto podmínkám se vystavuji dobrovolně. Hodně se otužuji, v zimě například chodím ven do sněhu. Spíše se bojím toho, co si člověk nemůže natrénovat, a tím myslím hlavně tu sociální hru. Já jsem hodně společenský člověk a je mi jasné, že dříve nebo později budu muset vyhodit ze hry někoho, koho budu mít rád. A budu to muset udělat tak, aby to vypadalo, že mu tím neublíží.

Jaká bude podle tebe tvá pozice v rámci týmu? Budeš lídr, nebo se plánuješ držet spíše v pozadí a být pozorovatelem?

Na to je teď strašně těžké odpovědět. V této soutěži jde o to, nebýt až tolik na očích. Já mám tuto soutěž hodně napozorovanou a vím, že bude nejdů-

ležitější udržet i v tomto ten správný balanc. Takže nebýt moc vidět, ale ani málo. Nemluvit příliš, ale také nebýt úplně zticha. Ve výzvách nebýt ani moc dobrý, ale ani moc slabý. Takže teď je hrozně těžké na toto nějak konkrétně odpovědět. Jdu do té soutěže s tím, že se nebudu příliš v něčem angažovat, ale pokud by mě ostatní za kapitána zvolili, tak to samozřejmě přijmu. Pokud bych v té roli ale zklamal, tak bych určitě tu svou chybu přiznal a dal bych šanci někomu jinému. V tomhle své ego umím kontrolovat.

Umíš tedy přiznat svou chybu v případě, kdy se dopustíš nějakého špatného rozhodnutí?

To umím, své ego jsem se naučil kontrolovat a tyto věci zvládám. Stejně tak dokážu přijmout i kritiku, protože už vím, jak je to mnohdy důležité.

Žaneta

REBELOVÉ

Žaneta Skružná

VIZÁŽISTKA
23 LET

Proč ses rozhodla přihlásit do Survivoru? Tvé povolání asi není úplným předpokladem pro tuto soutěž.

To je pravda, ale na druhou stranu mám například ráda spaní v lese a kontakt s přírodou je mi hodně blízký. Stalo se to tak, že jsem jednou ležela v posteli, moje sestra něco vedle mě dělala na počítači do školy a já jsem jí řekla, že se cítím být znuřená životem, že bych chtěla zažít nějaké dobrodružství a adrenalin. A ona odpověděla, že viděla výzvu do castingu do Survivoru a že bych se měla zkusit přihlásit. Tak jsem vyplnila přihlášku, přihodila pár fotek a video, ve kterém tančím s kostí od ryby, a po dvou dnech se mi z castingu ozvali, ať přijdu na další kolo. Tak jsem postupně prošla castingem a ani vlastně nevím jak. Sama z toho mám až

trochu strach, protože už při castingu jsem poznala, že spouště lidem úplně nesedím, jsem hodně výrazná, hodně ukecaná a přímá, a ne každý je na toto zvyklý. Tak jsem sama trochu zvědavá, jak obstojím.

Působíš jako hodně pozitivní člověk. Myslíš, že ti to vydrží po celou dobu soutěže?

Doufám, že ano. Moje motto je: „Až se přestanu smát, prosím střelte mě!“ Nemám ráda trdomyslné a zbytečně pesimistické lidi.

Kde vidíš svou pozici v týmu? Jsi lídr, nebo spíše ten člověk, který je v pozadí a snaží se pomáhat například s přípravou jídla?

Mně by se líbilo být někde ve středu. Protože pokud jste tím, co je nahoře, máte na sobě přirozeně terč, a pokud jste naopak v pozadí, tak jste prvním, kdo jde ven. Takže se v té hierarchii vidím někde uprostřed, chci být užitečná a k ruce, ale zase nechci ukazovat, že toho umím až moc.

Jak se umíš popasovat s hladem?

Pojďme si říct na rovinu, že já jsem zvyklá jíst šestkrát denně. Jím hodně, jídlo mám ráda a chutná mi. Občas se lidé okolo mě dívají, kolik jsem toho schopná sníst. Nikdy jsem podobné situaci, kdy bych nemohla jíst, vystavena nebyla. Sama jsem na to zvědavá, jak se s tím popasuji. Zároveň si myslím, že je to hodně o stavu mysli a o vlastním nastavení, jak se k tomu postavíte. A já se k tomu hodlám postavit čelem.

Jdeš do soutěže s tím, že by ses ráda něco sama o sobě dozvěděla, nebo svou účast bereš spíš s humorem?

Asi všechno dohromady. Samozřejmě že bych ráda vyhrála, kdo by nechtěl? Určitě bych ráda sama sobě ukázala, co všechno jsem schopná zvládnout. Mám pocit, že za poslední dva roky jsem od života dostala pár facek, a sama jsem zvědavá, co jsem si z této zkušenosti vzala. Jsem zvědavá, co mi tato zkušenost přinese a co mi o mně samotné ukáže.

Říkáš, že jsi od života za poslední dva roky dostala pár facek. Co se stalo?

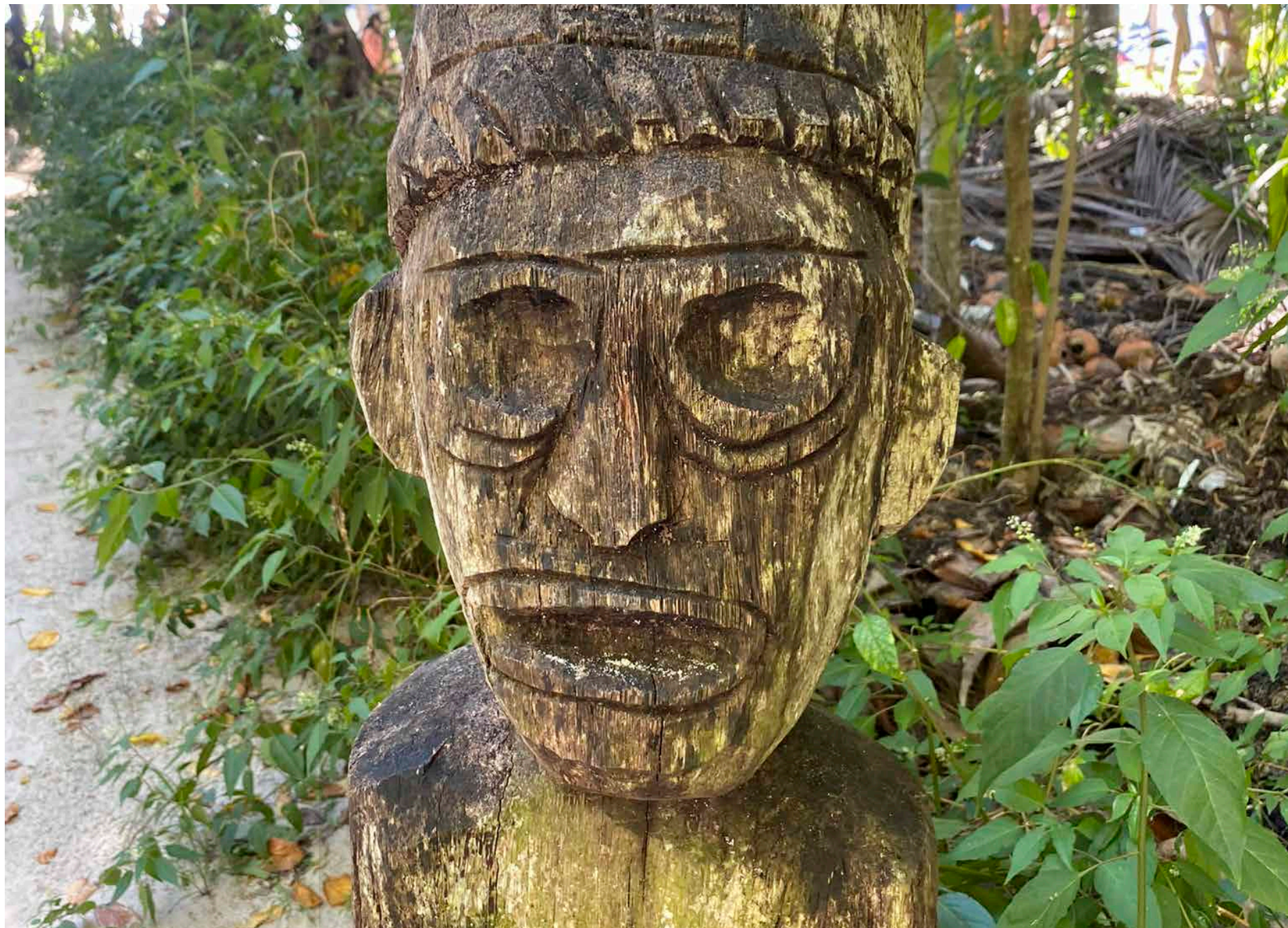
Byl to moc brzký kontakt se smrtí blízkého člověka a v jednadvaceti letech se strašně špatně chápalo, že je někdo schopný dobrovolně odejít z tohoto světa. Člověk se s tím musel popasovat. Určitě mi to hodně vzalo, ale na druhé straně i dalo. Já se v jednu chvíli rozhodla, že nechci svůj život zahodit jen kvůli traumatu ze situace, kterou jsem neměla možnost ovlivnit. Ve výsledku mi to spíš otevřelo oči a já se rozhodla, že budu žít každý den tak, jako kdyby měl být mým posledním.

Působíš jako člověk, který má věci pod kontrolou. Přesto, existuje něco, co tě dokáže vykolejit?

Myslím si, že jsem stabilní jedinec, ale zároveň jsem pořád jen člověk a každý může být občas lehce labilní. Kombinace hladu a únavy jsou asi přesně těmi faktory, které člověka rozhodí. Já asi ještě o něco hůře snáším to, když mi někdo bodá kudly do zad. Toho se bojím, ale zároveň mi je jasné, že to v soutěži přijde.

Jak zvládáš pomluvy?

Pomluvy tu jsou a byly a nic s nimi člověk neudělá. Já se celý život snažím být otevřená a upřímná, abych s nimi nemusela bojovat. Jsem taková, jaká jsem, každý jsme nějaký. Chápu, že si je někdo může i užívat a být rád, že ho někdo s někým řeší. Já taková nejsem. Neřešte mě.

Adam

Adam Bůžek

OSOBNÍ TRENÉR
22 LET

Myslíš, že na ostrově najde uplatnění něco z oboru, který studuješ?

Je to možné, protože mám díky škole komunikační dovednosti a to je něco, co se myslím bude docela hodit.

Soutěž Survivor je podle tebe hodně o komunikaci?

Rozhodně. Myslím, že kromě fyzických předpokladů, protože člověk musí podávat docela náročné výkony a hladoví, je důležitou stránkou soutěže i ta sociální hra a tu myslím budu zvládat také dobře.

Proč si myslíš, že právě ty budeš pro tým přínosem?

Protože jsem Czech Tarzan, což je

má přezdívka, kterou používám na sociálních sítích. Myslím, že se ve mně snoubí nejlepší kombinace vlastností, které by měl účastník této soutěže mít. Tím myslím především fyzickou zdatnost, protože se žívím jako trenér fitness. A je to i odolnost vůči hladu, protože jsem zvyklý držet přerušované půsty a hladovění mi není úplně cizí. Jako trenér umím také pracovat s lidmi, protože se s různými lidmi setkávám na denní bázi.

Co od své účasti v soutěži Survivor očekáváš?

Vždycky jsem toužil si něco takového vyzkoušet a беру to jako životní etapu, která mě posune zase někam dále.

Jaké jsou tvé slabiny? Je něco, čeho se už teď obáváš?

Není to tak, že bych se bál nějaké konkrétní věci. Největší obavy mám asi z toho, že bych mohl být například špatně pochopen nebo bych mohl být neoblíbený. To by asi bylo nepříjemné každému. Já se snažím s ostatními lidmi vycházet po dobrém, ale

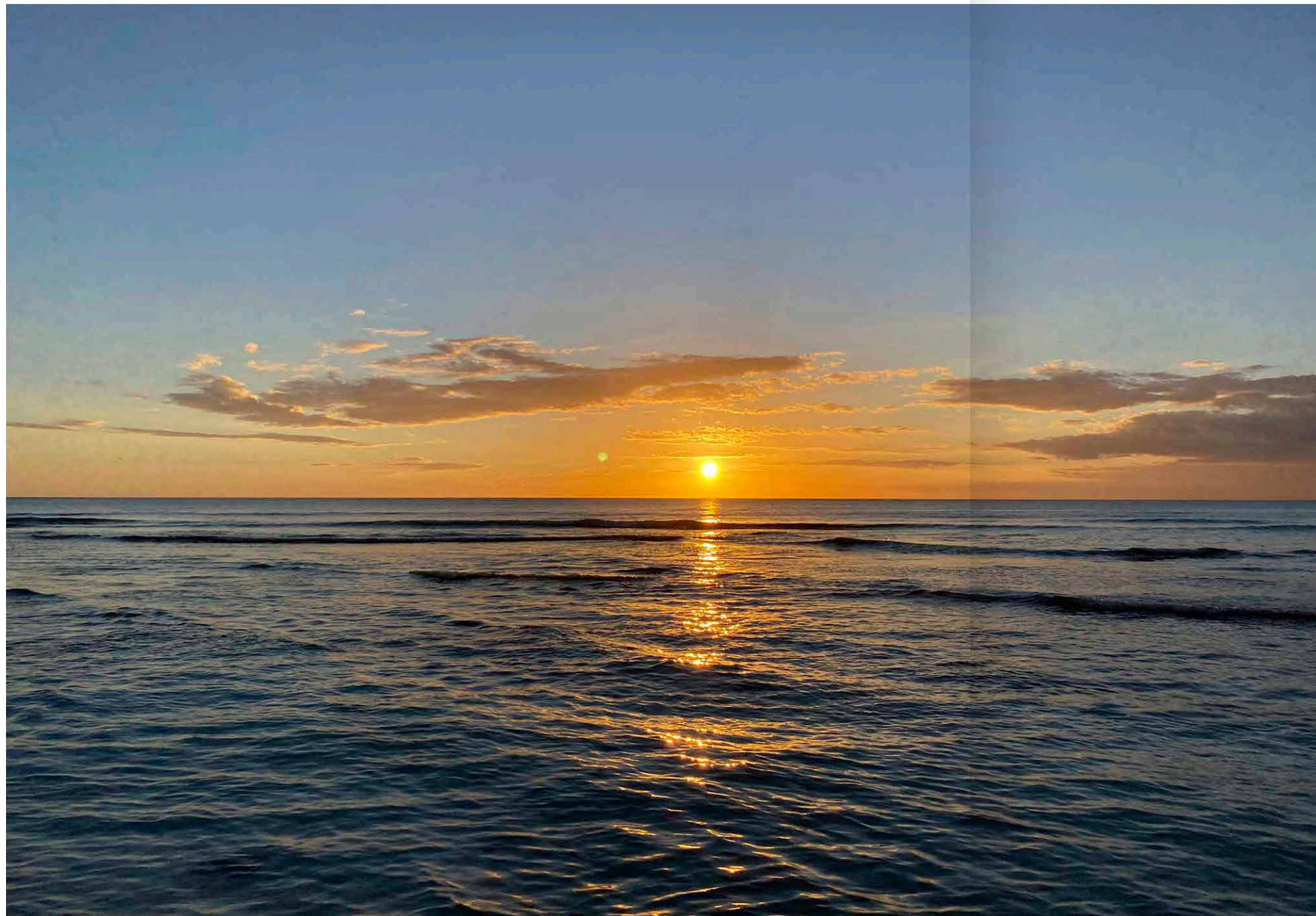
samozřejmě, že když je člověk unavený nebo nevyspalý, tak se občas nepohodne i s člověkem, kterého má jinak rád, a může to být kamarád nebo člen rodiny.

Patříš mezi mladší účastníky letošního Survivoru. Nebojíš se, že to pro tebe může být i nevýhoda?

Je to možné. Sám jsem spíše vůdčí typ a je mi jasné, že pokud budu v kolektivu jedním z těch mladších, tak mi to dost sníží možnost o něčem rozhodovat. Ale na druhou stranu má můj nižší věk i své výhody, především v oblasti fyzické zdatnosti a odolnosti, díky které mohu být v soutěžích pro tým prospěšný.

Jaké největší výzvě jsi musel v životě čelit a co ti v krizových situacích nejvíce pomáhá?

Vzhledem k tomu, že patřím mezi nejmladší soutěžící, tak si nemyslím, že bych oproti dalším soutěžícím, kteří jsou přeci jen o něco starší, musel v životě čelit nějakým skutečně vážným nebo krizovým situacím.

Protože si myslím, že právě čím starší člověk je, tím je i jeho život tvrdší. Může se setkat s různými onemocněními v rodině a mně se naštěstí dosud žádná taková vážná situace v životě nepříhoda. Ale abych ten život neměl právě až tak zdánlivě jednoduchý, tak se stále snažím jít naproti nějakým výzvám, jako je teď Survivor. V minulosti to byly různé výzvy, jako například uběhnutí půlmaratonu v zimě nebo pobyt ve tmě. Jsou to zkrátka situace, které cíleně vyhledávám, vystupuji ze své komfortní zóny a snažím se jimi sám sebe zocelovat.

Je něco, o čem víš, že tě dokáže spolehlivě rozhodit?

Já bych o sobě řekl, že jsem spíše stoický typ, který i své emoce příliš navenek neprojevuje, nebo alespoň nijak výrazně. Nejvíc ale ztrácím nervy v situacích, kdy něco nestáhám. Většinou vše potřebuji mít naplánované, a pokud mi do toho plánu zasáhne nějaká nahodilá událost, která mi jej naruší, tak občas ty nervy ztrácím a v tu chvíli se se mnou nedá příliš mluvit.

Je něco, co bys nikdy nedokázal pozřít?

O tom jsem trochu přemýšlel a asi není nic, co bych nedokázal sníst. Pokud by bylo například nutné sníst nějakého pavouka, tak bych se asi nejdříve potřeboval ujistit, že je to bezpečné a nemohu si tím ublížit nebo se otrávit. A pokud bych dostal toto ujištění, že je to bezpečné, tak bych asi ani s tím neměl problém.

A jak jsi připravený na intrikování a taktizování, což jsou nedílné součásti této soutěže?

To je právě ta nepředvídatelná věc, na kterou se člověk asi nikdy nedokáže perfektně připravit. Můžete být fyzicky i psychicky dokonale připravený, ale pak přijde někdo, komu věříte, že tam vaše jméno nenapiše, ale ono se tam nakonec stejně objeví. To pro mě asi bude úplně nejtěžší, dokázat se přes takové situace přenést.

Hanka

REBELOVÉ

Hana Gelnarová

BARMANKA
22 LET

Jak se zrodilo tvé rozhodnutí přihlásit se do Survivoru?

Přemýšlela jsem, čím bych si mohla zpestřit a okořenit život, zažít nějaké větší dobrodružství. Trochu tomu pomohli i moji kamarádi, kteří mě znají a vědí, že jsem soutěživá a jdu vždycky do všeho na 100 procent a po hlavě. Proto jsem se do soutěže přihlásila.

O čem je podle tebe Survivor? Je to hlavně o sportu a odolnosti, nebo spíše o té sociální hře?

Pro mě je to hlavně o dobrodružství a zápalu do hry, ale

také o posouvání vlastních limitů v hlavě, kdy si člověk myslí, že už nemůže, ale pořád ještě může. Důležité je také navázat vztahy s ostatními a zvolit dobrou taktiku. Takže je to pro mě mix obojího: inteligence i fyzické odolnosti.

Co od své účasti v soutěži očekáváš?

Ráda se seznámím s novými lidmi, u kterých je motivace pro přihlášení do této soutěže stejná, že jsou podobní „blázní“, jako jsem já. A taky si ráda zkusím, co všechno je mé tělo schopné vydržet. Jak dlouho zvládnou být

o hladu, na slunci, při fyzické zátěži, bych si tady totiž nikdy nevyzkoušela, tady když mám hlad, tak se zkrátka najím.

Jaká bude podle tebe tvá nejsilnější stránka?

Myslím, že mou hlavní předností je soutěživost, nebojím se jít do všeho po hlavě. A také jsem komunikativní, jsem zvyklá s lidmi mluvit a myslím, že je dokážu i dobře číst. Alespoň poslední dobou mám pocit, že mi v tomto dobře funguje můj šestý smysl, protože mi ten odhad dost často vychází. A také si myslím, že jsem na tom dobře i po psychické stránce, jsem typ člověka, kterého jen tak něco nepoloží.

Už jsi v životě musela čelit nějakým těžkým podmínkám nebo extrémní situaci, kdy sis říkala, že tohle je už pomyslný strop toho, co dokážeš zvládnout?

Zatím myslím ne a to je právě také ten důvod, proč jsem se do Survivoru přihlásila. Jsem teď plná očekávání a nejraději bych na ostrov odjela už dnes. Víím, že až tam skutečně budu v té situaci, že budu unavená a hladová, tak si to možná budu trochu vyčítat, ale zároveň mi je jasné, že až bude po

všem, tak budu za ty zážitky vděčná, protože mi je už nikdy nikdo nevezme.

Jak myslíš, že se budeš schopná vyrovnat s diskomfortem, který tě na ostrově čeká?

Samozřejmě to nebude úplně lehké, protože jsem zvyklá na svoje teplo domova, kde si kdykoli uvařím dobré jídlo. Ale také mi nevadí vyjet s kamarády pod stan, i když počasí není zrovna ideální. Nejsem taková ta holka, která by potřebovala mít na sobě každý den make-up a mít dokonale upravené nehty. Takže to, že budu pár dní bez sprchy a budu muset spát venku, mi úplně nevadí.

Jsi hodně aktivní na sociálních sítích, v tomto případě tě bude sledovat také hodně lidí, ale nemusí to být vždycky zrovna v lichotivých situacích. To ti nebude vadit?

Moji sledující mě samozřejmě znají z fotografií převážně upravenou a nalíčenou. Ale že bych se bála toho, že mě uvidí nenalíčenou, tak toho se nebojím, protože já se sama

sobě líbím i nenalíčená a vím, že nevypadám nějak špatně. Je mi jasné, že ta únava i to, že zhubnu, se asi na vzhledu projeví, ale předpokládám, že to diváci pochopí nebo to za pár měsíců stejně zapomenou, takže mi to je jedno.

Umíš si představit, že strávíš tak dlouhou dobu bez mobilního telefonu?

Umím si to představit. Jsem na mobilu každý den, takže se těším i na ten digitální detox, kdy nic nevidím, žádné špatné ani dobré komentáře. Budu se soustředit jen na samotnou hru a komunikaci s ostatními soutěžícími. Těším se, že to bude jak na dětském táboře, kdy jsme u sebe také neměli pořád mobily. Takže mi to nevadí a budu jen ráda.

Jiří

Jiří Hanousek

REALITNÍ MAKLEŘ
33 LET

Jaké máš záliby?

Mou hlavní zálibou je má práce, snažím se ji dělat tak, aby mě i bavila, a pak také moje rodina. Mám dva malé syny, snažíme se s rodinou hodně cestovat a také sportovat.

Jak bys sám sebe popsal a proč ses rozhodl přihlásit do Survivoru?

Jsem člověk, který hledá výzvy, snažím se žít aktivně a neustále vymýšlím nové věci. I proto jsem se rozhodl přihlásit do Survivoru, protože je to především výzva, a i když si člověk může myslet, že ví, do čeho jde, tak to tak ve

skutečnosti vůbec nemusí být a na ostrově se to nakonec ukáže v plné síle, ten diskomfort, že na vás bude pršet, nebudete mít dostatek jídla a člověk tam bude muset být s lidmi, které nezná, což nemusí být vždy příjemné. Jsou to zkrátka věci, se kterými se člověk v běžném životě nemá možnost setkat a ani je nemůže natrénovat.

Survivor je nejextrémnější světovou reality show. Co myslíš, že na ní pro tebe bude nejtěžší?

Myslím, že pro mě bude nejtěžší právě ten diskomfort.

Už na castingu jsem řekl, že jsem zatížený například na čisté toalety, dobré jídlo. Jsem zkrátka na určitý komfort zvyklý a právě to, že se ho budu muset na ostrově vzdát, bude pro mě asi to nejtěžší.

Už jsi někdy podobným podmínkám čelil?

Asi se v tomto případě nabízí srovnání s táborem, na který člověk jezdil jako dítě, ale samozřejmě jsem připraven na to, že v tomto případě budou podmínky mnohem extrémnější.

Podstupuješ kvůli účasti na ostrově nějakou speciální přípravu? A dá se na to podle tebe vůbec připravit?

Myslím, že se na to dá částečně připravit tak, že člověk tu soutěž nakouká. Je to hra a hodně věcí se do ní může promítat z minulých sérií. Já jsem ale Survivor sledoval ne v rámci přípravy na soutěž, ale hlavně proto, že jsem velkým fanouškem této show a vždycky mě na ní bavilo to, jak tam lidé proti sobě bojují a intrikují. Z mého pohledu je to ta nejzábavnější hra pro dospělé. Přesto si myslím, že dokonalá příprava neexistuje, že ty podmínky, které budou na ostrově

panovat, budou vycházet z konkrétních situací, na což se nikdy nemůžete dokonale připravit.

Jsou i tobě intriky vlastní? Je to něco, k čemu se plánuješ během soutěže uchýlit?

Beru to tak, že je to hra. Já na ostrov nejedu proto, abych se tam dva měsíce opaloval nebo se vyhnul práci. Chci hrát tu hru se vším, co k ní patří. Pokud má v sobě Survivor 3P, které jsou přežít, přehrát, přelstít, tak to beru tak, že i ty intriky jsou součástí hry a nikdo by se za to na vás ani neměl zlobit.

Řekl bys o sobě, že jsi týmový hráč, nebo spíše individualista?

Jsem týmový hráč, ale zároveň i individualista. Což je podle mě kombinace, která je pro fungování na ostrově ideální. Celý život jsem se věnoval kolektivním sportům, hrál jsem hokej, který je samozřejmě především o týmové práci.

V čem myslíš, že můžeš být pro svůj tým nejvíce přínosný?

S nadsázkou o sobě říkám, že mám obě ruce levé, takže v těch praktických činnostech asi příliš užitečný týmu nebudu. Ale myslím, že budu dobrý rádce, něco jako stavbyvedoucí, nebo i podržtaška. A taky budu určitě ten, kdo pozvedává týmovou morálku například tím, že bude vyprávět vtipy.

Johana Fabišíková

TANEČNICE
29 LET

Řekni nám něco o sobě a prozrad, proč ses rozhodla přihlásit do Survivoru.

Chtěla jsem trochu vystoupit ze své komfortní zóny. Žiji s přítelem, který je profesionálním hokejistou a slovenským reprezentantem, v Česku hraje Tipsport extraligu, takže jsem taková ta typická „hokejová žena“. Vedle toho se věnuji profesionálně tanci. Od května do října tancuji na španělském ostrově Ibiza ve vyhlášených tanečních klubech. Má účast v Survivoru bude proti mému životnímu standardu v brutálním kontrastu, protože ten luxusní život vyměním

víceméně za strádání a odříkání. Ale sama pocházím ze skromných poměrů, vychovávala mě jen maminka a babička, tu nouzi jsem už v dětství a během dospívání zažila a vím, jaké to je, když člověk žije z mála, nebo toho naopak má dostatek. Takže to je pro mě po této stránce výzva.

Pro účast v soutěži ses tedy rozhodla sama?

Sama ani tolik ne. Mou dobrou kamarádkou je už od základní školy Besky, vítězka předposlední řady MasterChef Česko, a byla to právě ona, kdo mě k účasti v Survivoru přesvědčil. Díky ní

jsem si podala přihlášku, a když mě následně vybrali do dalšího kola castingu, tak už jsem si řekla, že to je příležitost, které musím využít, a půjdu do toho naplno.

Jaká byla reakce tvého přítele, když jsi mu oznámila, že odjíždíš bojovat o titul Survivoru?

On se to dozvěděl až po absolvování fyzických testů. Dříve jsem to nikomu oznamovat nechtěla a je pravda, že zpočátku z toho příliš nadšený nebyl. Ale pak se s tím smířil a pochopil, že tak jako on má svou kariéru, které se věnuje, tak i já mám nárok chopit se této příležitosti a chce mi to dopřát. Takže teď mi fandí a je na mě hrdý.

Nemyslíš si, že zpočátku nesdílel tvé nadšení proto, že má o tebe strach?

Je pravda, že mi říkal, že když na té obrazovce vidíš někoho, koho miluješ, a vidíš, jak ten člověk trpí, jak je smutný nebo je v nějaké stresující situaci, tak je pro tebe nejtěžší ta bezmoc, když nebudeš moci v té situaci zasáhnout.

Co vlastně od své účasti v Survivoru očekáváš?

Zpočátku jsem k tomu přistupo-

Johana

REBELLOVÉ

vala trochu s nadsázkou, ale teď, když je to realita, tak z toho mám i trochu stres, cítím ten adrenalin a beru to jako výzvu. Když se teď koukám znovu na minulou řadu, tak prožívám jednotlivé soutěže se soutěžícími, bije mi srdce a cítím to vypětí. Bude to drsné, ale nebojím se a nevzdám se. Víím, že objevím nějakou část sebe sama, kterou jsem doteď neměla šanci poznat.

Jaké sobě dáváš šance na vítězství? Myslíš, že právě ty můžeš být dalším nejlepším survivorem?

Dvakrát se mi zdálo o tom, že jsem zvítězila, a někdy se říká, že sny dokážou předpovědět i budoucnost, a já tomu věřím. Takže ano, věřím tomu, že to mohu být já.

Součástí Survivoru je i sociální hra a taktizování. Jak myslíš, že se budeš vyrovnávat s tím, když si najdeš nějaký okruh lidí, se kterými budeš ve hře fungovat, a někdo z nich – nebo všichni – tě pak zradí?

Tím, že tancuji a tato profese není na Slovensku, ale ani v Česku brána jako umění, ale spíše jako nějaká podřadná činnost, mám za sebou tu zkušenost, že když jsem odešla do Španělska tancovat, tak na to lidi z mého okolí nahlíželi různě a třeba mě i za mými zády pomlouvali. To mě samozřejmě

bolelo, ale zároveň mě tyto zkušenosti v tomto i dost zocelily. Věřím především své rodině a svým blízkým, a když mě někdo za mými zády pomlouvá, tak je to jen jeho slovo, ale já víím, jaká jsem, a svědomí mám čisté.

Když se na to ale podíváš z obrácené perspektivy, tak i ty budeš muset tu hru hrát. Dokážeš si představit, že budeš muset intrikovat a nebudeš moci říkat věci tak, jak ve skutečnosti jsou?

Nevím, zda bych byla schopná se stejně chovat i ve skutečnosti, to asi ani nikdo není schopen předem odhadnout. Ale přece jen je to hra, není to reálný život a na to se hodlám soustředit. Mám dva mladší sourozence, se kterými často hraji Člověče, nezlob se! A při něm mi například nevádí vyhodit svou osmiletou sestru, protože je to zkrátka hra. Takže myslím, že i na tuto součást hry připravena jsem.

Matěj

Matěj Quitt

INTERIÉROVÝ DESIGNÉR
32 LET

Jak bys sám sebe jako osobnost popsal?

Jsem extrovert, celkem horká hlava, vždycky dřív jedním a až pak teprve přemýšlím, jestli jsem se rozhodl správně, ale za svým rozhodnutím si následně stojím.

V čem jsou tvoje nejsilnější stránky?

Myslím si, že je se mnou sranda, že dokážu udělat show a zábavu a lidi se se mnou nenudí.

Co nejraději děláš ve svém volném čase?

Rád sportuji, takže volný čas trávím nejrůznějšími sporty, ve fitku, na lezecké stěně nebo plaváním, zkrátka jakýkoli sport se namane, tak tomu se rád věnuji.

Podstupuješ kvůli účasti v Survivoru nějakou speciální přípravu?

Zkusil jsem si trochu upravit tréninkové plány, více se věnuji kondici a stabilitě a rovnováze.

A co se stravy týče, tak tu teď vedu v duchu hesla „sněz, co můžeš“. Myslím, že je lepší jít do soutěže plný síly a s nějakými kily navíc, abych pak měl zásoby energie, ze kterých pak budu moci čerpat.

Bojíš se hladu, kterému na ostrově budeš muset čelit?

Bojím se ho strašně moc, protože jsem zvyklý jíst každé dvě hodiny. Bude to pro mě hodně složité a asi i pro ostatní, protože když jsem hladový, tak jsem opravdu protivný. Takže uvidíme, jak to tam budu zvládat a jak budu zvládat i cizí lidi, kteří budou také hladoví, podráždění a nevyspalí.

Pracuješ jako interiérový designér a rozpočtář v koupelnovém studiu. Je to práce, která tě naplňuje?

Myslím, že každý asi touží být rentiérem, aby nemusel dělat nic a mohl se věnovat jen svým koníčkům. Mě ale moje práce baví, dělám ji už pět let a účast v Survivoru beru jako příležitost vyzkoušet si něco nového a poznat nové lidi i sám sebe.

Jak u tebe v práci přijali, že teď strávíš tři měsíce na ostrově?

V práci to přijali dobře. Už v létě jsem točil jeden seriál, vzal jsem si na tři měsíce neplacené volno, a když jsem přišel za svým šéfem teď, že budu kvůli Survivoru opět potřebovat tříměsíční neplacené volno, tak s tím znovu souhlasil, že je to v pořádku a mohu na ostrov jet.

Takže už si trochu takový mistr reality show?

Je to tak, začínám to teď trochu víc vymetat. Uvidíme, co přijde příště.

Co tě na nich nejvíce láká?

Já mám celkově rád pozornost, rád dávám rozhovory pro média a vše, co k tomu patří. Baví mě to, jak už jsem řekl, jsem extrovert a užívám si to.

V Survivoru teď strávíš čtvrt roku v nekomfortních podmínkách. Myslíš, že ti bude dělat radost i tento druh pozornosti, kdy nebudeš mít vše jen ve svých rukách a nebudeš moci být před kamerou perfektně upravený?

Samozřejmě že jsem o tom přemýšlel. Člověk zaroste a nebude mít upravený účes od barbera, ale i tak si myslím, že to bude zajímavá zkušenost a ta pozornost mi bude příjemná.

Tereza

Tereza Schejbalová

ATLETKA
22 LET

Proč ses rozhodla přihlásit do Survivoru?

Já jsem už od dětství velkým fanouškem této soutěže a vždycky mě tahle show fascinovala. A jedním z důvodů, proč jsem se do ní přihlásila, je to, že vyrůstám ve světě, jehož téměř neoddělitelnou součástí jsou digitální technologie a sociální sítě, a já bych si chtěla vyzkoušet být nějakou dobu bez těchto vymožeností.

Myslíš, že tento digitální púst bude pro tebe jednou z těch těžších věcí, se kterými se budeš muset v soutěži vyrovnat?

Spíše si myslím, že to obzvláště

ze začátku bude ta poslední věc, kterou tam budu řešit. Ale je mi jasné, že po nějaké době mi bude scházet rodina, a když nebudu mít o svých blízkých žádné informace, tak mi to bude časem trochu vadit víc.

Jako profesionální atletka sis na dno svých fyzických sil určitě sáhla už několikrát. Jsi připravená i na psychické vypětí a taktizování?

Upřímně, teď si to ještě moc nedokážu představit, ale je mi jasné, že to bude hrát velkou roli a budu se s tím muset vyrovnat.

Nebude ti vadit, že tvá účast v soutěži zasáhne do tvého tréninkového plánu, když budeš teď možná celé tři měsíce na ostrově?

Tréninkový plán to samozřejmě naruší, ale tato příležitost mi za to určitě stojí.

Který ze soutěžících v předchozí řadě Survivoru byl tvým favoritem a proč?

V minulé sérii jsem fandila Xénii, tu jsem opravdu obdivovala, protože je to typ člověka, který mi sedí. Asi nehrála úplně tu sociální hru tak, jak by se mělo, ale po všech ostatních stránkách mi byla ze všech nejsympatičtější.

Jakou roli bys chtěla v kmeni zaujmout?

Určitě bych nechtěla být na špici, ale zároveň ani nechci být pomyslným ocáskem toho týmu. Takže pro mě bude nejschůdnější zlatá střední cesta. Rozhodně nemusí všichni hned od začátku vědět, zač je toho loket.

Ty působíš jako odhodlaná bojovnice. Ale co praktická stránka fungování v rámci týmu, jako například vaření a další činnos-

ti? Jsou ti tyto věci blízké?

Jo, jsou. Já jsem se ve svých devatenácti letech téměř ze dne na den rozhodla a během dalších čtrnácti dnů jsem se odstěhovala od mamky do pronájmu. Už čtyři roky žiji samostatně, takže vaření a podobné činnosti jsou mojí denní rutinou.

Jsi jako člověk individualista, nebo spíše týmový hráč?

Jsem člověk, který je rád sám. Mám okolo sebe spíše užší okruh přátel a nové lidi si k sobě příliš nepřipouštím, vždycky raději vyčkávám, než je lépe poznám.

A co hlad? Jsi na něj připravená, nebo z něj máš strach?

Upřímně, zatím se nad tím snažím nepřemýšlet. Ale s tím asi člověk musí už začátku počítat, a když to zvládli jiní, tak to já zvládnu také.

Martin

Martin Konečný

TECHNIK
45 LET

Proč ses rozhodl přihlásit do Survivoru?

Od patnácti let jsem se věnoval posilování, nejdříve to bylo v takových úplně obyčejných posilovnách, například na sídlišti v Prievidze, ve které to vypadalo jako v katakombách. Dříve jsem hodně jezdil na koni, což jsem v posledních dvou letech vyměnil za jízdu na kole a plavání. Poslední rok a půl se navíc věnuji i Spartan Race. V Prievidze máme skupinu lidí a chodíme společně trénovat každý druhý až třetí den. Trénujeme běh a samozřejmě zdolávání překážek, které ke Spartan Race patří. Když jsem viděl, že v minulém roce zvítězil v Survivoru Vláda, který je jen o pár let mladší než já, tak jsem se rozhodl také přihlásit. Beru ho jako svůj vzor.

Je něco, z čeho máš už teď obavu?

Trochu se obávám toho, že jako jeden z nejstarších účastníků mohu být adeptem na brzké vyřazení. Pro-

to se určitě budu snažit už od začátku najít symbol skryté imunity.

A co hlad, z toho strach nemáš?

Ne, z toho strach nemám. Dokážu bez jídla vydržet celkem dlouho a většinou se najím, až když si uvědomím, že jsem za celý den ještě nic nesnědl a že už bych něco sníst přece jen měl. Říkám, že mám hlad „vyoperovaný“ a zkrátka ho až tolik nepocituji.

Survivor ale není jen o fyzické zdatnosti, kterou jsi trénoval. Důležitou roli hraje i sociální rovina. Jak jsi připraven na ni?

Z té mám samozřejmě také obavu, protože v ní se necítím být moc jistý. Sice bych se označil za extroverta, ale je pravda, že cvičit i běhat chodím nejraději úplně sám, protože se tak cítím úplně nejlépe, když mě při sportu nikdo neomezuje nebo když naopak já neomezují někoho jiného. Vždycky o sobě říkám, že strach a peníze jsem nikdy neměl, ale je pravda, že ze sociální hry jisté obavy mám. Samozřejmě se budu snažit spojit s někým, kdo má podobné povahové rysy jako já.

Je někdo, komu se dokážeš otevřít, když tě například něco trápí?

Je pravda, že v reálném životě téměř nemám žádné přátele, protože je ani nepotřebuji. Takovou už mám zkrátka osobnost. Nemám potřebu s někým sdílet, když mě něco trápí, protože mě nikdy nic netrápí. Trápí mě pouze to, co si o mě myslí má matka nebo můj zaměstnavatel. To jsou jediné dvě osoby, u kterých mě zajímá, co si o mně myslí. Moji rodiče, když ještě byli naživu oba, mě naučili, jak se mám v životě

chovat. To souviselo i s církví Svědků Jehovových, jíž jsem býval členem a kde jsem se naučil jednat s lidmi v duchu toho, že se mám k ostatním lidem chovat tak, jak chci, aby se oni chovali ke mně. Od té doby jsem se ale také už změnil, protože už patnáct let žiji čistě světským životem.

Pokud bys měl mít možnost zvolit mezi jídlem pro celý kmen, nebo imunitou pouze pro sebe, jak by vypadala tvá volba?

Zvolil bych imunitu pouze pro sebe, protože to vnímám tak, že budu díky svému věku jedním z prvních adeptů na vyhazov, kterého ostatní budou považovat za přítěž. Zároveň ale budu chtít hrát i s týmem, nechci hrát jen za sebe a samozřejmě budu chtít být součástí nějaké aliance.

Bonusový materiál

K reality show Survivor Česko & Slovensko vznikne na webu Nova.cz bonusový pořad SURVIVOR NA OSTRO(V) s **Tomášem Zástěrou**.

Tomáš Zástěra

V minulé řadě Survivoru jsi byl v roli soutěžícího, v té letošní se do Survivoru vracíš, ovšem v trochu jiné roli. Můžete divákům prozradit, jaká role to bude a na co se mohou těšit?

Vracím se v roli roztomilého průvodce zákulisím Survivoru, kdy budeme vítat různé hosty, budeme si z nich dělat vážné legrace. Bude to zkrátka něco, co doplní celou show z trochu druhého pohledu. Já se na to moc těším, právě proto, že já sám jsem byl soutěžící a vím, co soutěžící, kteří soutěž opustí prožívají. Ptát se jich budu na otázky, které mě napadají už teď, a to tu oni ještě ani nejsou.

Jak probíhala tvá ložská příprava na účast v Survivoru, a když se na celou svou účast díváš nyní s ročním odstupem, přistoupil bys k ní jinak?

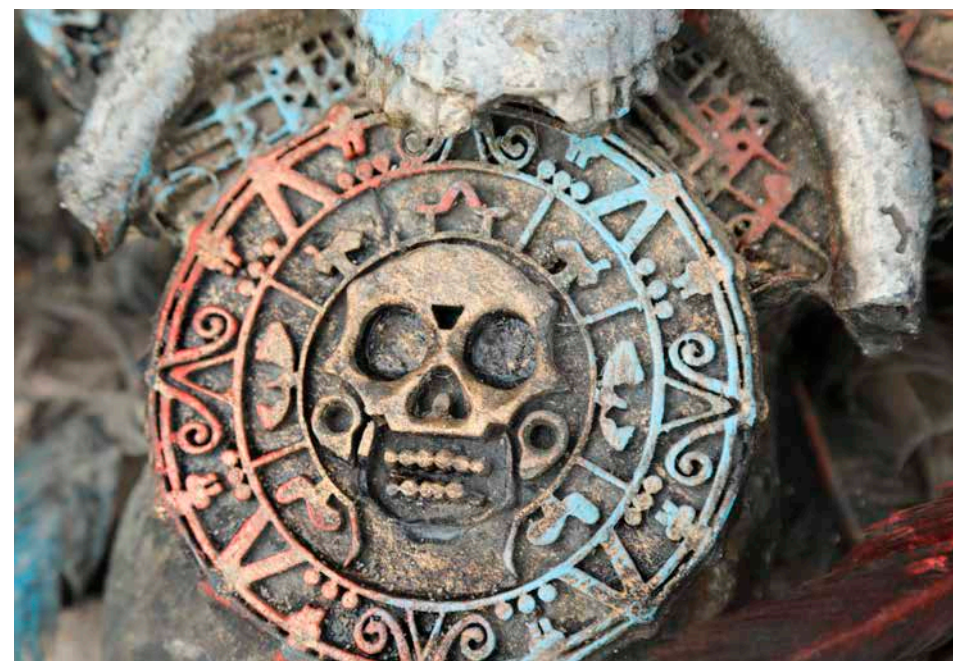
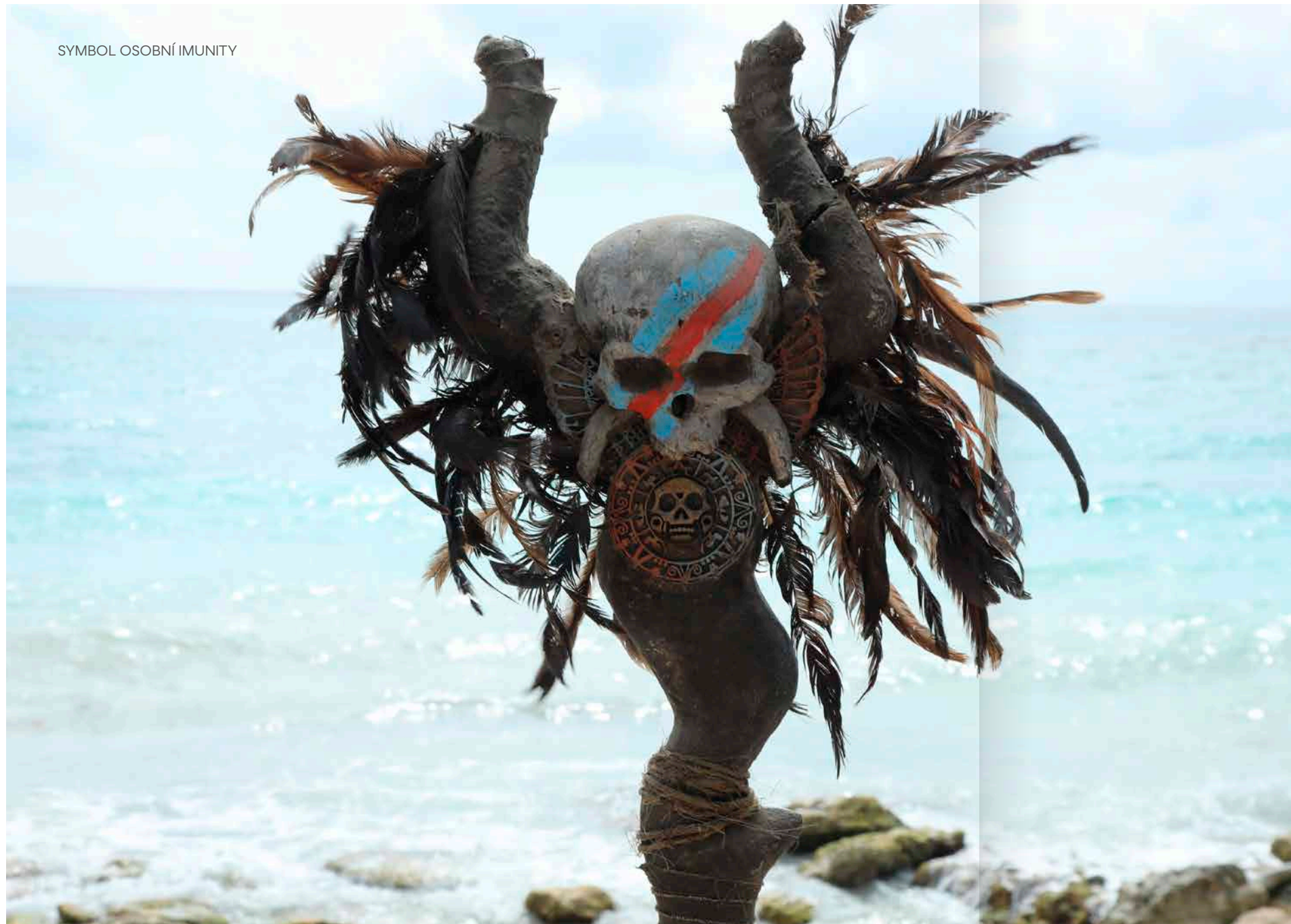
Já jsem se zprávu o tom, že na ostrov pojedu, dozvěděl asi pět týdnů před odjezdem, takže jsem se začal připravovat celkem pozdě. Začal jsem běhat a trochu cvičit, takže ano, nějakou přípravu jsem absolvoval. Ale kdybych to věděl dříve, tak bych se připravoval o poznání více, protože pět let flákání člověk za těch pět týdnů zkrátka nedožene.

Co nakonec bylo pro tebe v soutěži nejtěžší? Byla to fyzická náročnost, odloučení od rodiny, ztráta komfortu nebo neustálý hlad?

Asi úplně všechno. Zpětně vzato byl také těžký ten fakt, že na ostrově nic nevíte a jste v rukách někoho, kdo o vás rozhoduje, což je svým způsobem stejné, jako být ve vězení. Nevíte, co vás kdy čeká, nevíte, co si na vás „dozorci“ připravili a nevíte kdy budete o bojovat o nějakou odměnu a jak dlouho budete hladovět. Takže toto bylo pro mě asi úplně nejtěžší.

SYMBOL OSOBNÍ IMUNITY

SURVIVOR

ČESKO & SLOVENSKO

Daniel Maršalík

daniel.marsalik@nova.cz

(+420) 606 464 922

VOYO

novagroup.cz, pressweb.nova.cz

© 2023 TV Nova

TV Nova s.r.o., Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5

tel.: +420 242 464 115, e-mail: tiskove@nova.cz